

Komisijos pranešimas dėl muitinės vykdomo intelektinės nuosavybės teisių, susijusių su prekėmis, įvežamomis į Sąjungos muitų teritoriją neišleidžiant jų į laisvą apyvartą, įskaitant tranzitu vežamas prekes, užtikrinimo

(2016/C 244/03)

Turinys

	<i>Puslapis</i>
1. TIKSLAS	4
2. PREKĖS, KURIOMIS PAŽEIDŽIAMOS MUITINĖS UŽTIKRINAMOS INTELEKTINĖS NUOSAVYBĖS TEISĖS	5
2.1. Prekės, įvežamos iš trečiųjų šalių neišleidžiant jų į laisvą apyvartą	5
2.2. Prekės, įvežamos iš trečiųjų šalių neišleidžiant jų į laisvą apyvartą ir pažymėtos tapačiu arba iš esmės tapačiu prekių ženklu	5
3. PREKĖS, KURIOMIS, KAIP ĮTARIAMA, PAŽEIDŽIAMOS INTELEKTINĖS NUOSAVYBĖS TEISĖS. MUITINĖS VYKDOMAS INT UŽTIKRINIMAS	6
3.1. Tikrinimas ir sulaikymas	6
3.2. Prekės, pažymėtos tapačiu arba iš esmės tapačiu prekių ženklu	7
3.3. Vaistai	8
3.4. Bendradarbiavimas su teisių turėtojais	8

1. TIKSLAS

2012 m. vasario 1 d. Komisijos tarnybų Mokesčių ir muitų sąjungos generalinio direktorato interneto svetainėje paskelbtos Europos Komisijos parengtos „Prekių, pirmiausia vaistų, tranzito per ES atvejais taikytinos intelektinės nuosavybės teisių įgyvendinimo gairės ES muitinės institucijoms“ turi būti atnaujintos siekiant atsižvelgti į:

— Reglamentą (ES) Nr. 608/2013 ⁽¹⁾, kuriuo pakeistas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1383/2003 ⁽²⁾,

— prekių ženklų dokumentų rinkinį (Reglamentu (ES) 2015/2424 ⁽³⁾ buvo iš dalies pakeistas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 207/2009 ⁽⁴⁾ ir buvo priimta Direktyva (ES) 2015/2436 ⁽⁵⁾).

Reglamentu (ES) Nr. 608/2013 nustatomos muitinės atliekamo administracinio intelektinės nuosavybės teisių (INT) užtikrinimo sąlygos ir procedūros, ir juo gerokai praplėsta INT, kurias turi užtikrinti muitinė, sritis (į ją įtraukti prekių ženklai, dizainas, autorių ir gretutinės teisės, geografinės nuorodos, patentai, augalų veislių teisinė apsauga, puslaidininkio gaminių topografijos, naudingieji modeliai, prekiniai pavadinimai).

Reglamento (ES) Nr. 608/2013 dėl muitinės atliekamo INT užtikrinimo nuostatos turi būti taikomos atsižvelgiant į poreikį skatinti veiksmingą ir tinkamą intelektinės nuosavybės teisių apsaugą ir į būtinybę užtikrinti, kad intelektinės nuosavybės teisių užtikrinimo priemonės ir procedūros pačios nesudarytų kliūčių teisėtai prekybai, kaip nurodyta Pasaulio prekybos organizacijos (PPO) Sutarties dėl intelektinės nuosavybės teisių aspektų, susijusių su prekyba (TRIPS sutartis) ⁽⁶⁾, preambulėje ir 41 straipsnyje.

⁽¹⁾ 2013 m. birželio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 608/2013 dėl muitinės atliekamo intelektinės nuosavybės teisių vykdymo užtikrinimo (OL L 181, 2013 6 29, p. 15).

⁽²⁾ 2003 m. liepos 22 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1383/2003 dėl muitinės veiksmų, atliekamų su prekėmis, kurios, kaip įtariama, pagamintos pažeidžiant tam tikras intelektinės nuosavybės teises, ir priemonių, kurių turi būti imamasi prekių atžvilgiu nustačius, kad jos pagamintos pažeidžiant tokias teises (OL L 196, 2003 8 2, p. 7).

⁽³⁾ 2015 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2015/2424, kuriuo iš dalies keičiamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 207/2009 dėl Bendrijos prekių ženklo ir Komisijos reglamentas (EB) Nr. 2868/95, skirtas įgyvendinti Tarybos reglamentą (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo, ir kuriuo panaikinamas Komisijos reglamentas (EB) Nr. 2869/95 dėl Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženklaus ir pramoniniam dizainui) mokamų mokesčių (OL L 341, 2015 12 24, p. 21).

⁽⁴⁾ 2009 m. vasario 26 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 207/2009 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 78, 2009 3 24, p. 1).

⁽⁵⁾ 2015 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/2436 valstybių narių teisės aktams, susijusiems su prekių ženklais, suderinti (OL L 336, 2015 12 23, p. 1).

⁽⁶⁾ 1994 m. balandžio 15 d. Marakeše, Maroke, pasirašytos Pasaulio prekybos organizacijos steigimo sutarties 1C priedas.

Prekių ženklų dokumentų rinkinyje numatyta, kad prekių ženklo, kuris įregistruotas Sąjungos lygmeniu kaip Europos Sąjungos prekių ženklas arba valstybės narės lygmeniu kaip nacionalinis prekių ženklas, savininkas dabar turi ir teisę užkirsti kelią trečiosioms šalims, vykdant komercinę veiklą, įvežti į Sąjungą prekių neišleidžiant jų į laisvą apyvartą, jei tokios prekės įvežamos iš trečiųjų šalių ir be leidimo yra pažymėtos prekių ženklu, kuris yra tapatus tokioms prekėms įregistruotam prekių ženklui arba kurio pagal esminius požymius negalima atskirti nuo to prekių ženklo. Į tai turi būti atsižvelgiama muitinei užtikrinant INT.

Todėl šiuo dokumentu pakeičiamos Europos Komisijos parengtos „Prekių, pirmiausia vaistų, tranzito per ES atvejais taikytinos intelektinės nuosavybės teisių įgyvendinimo gairės ES muitinės institucijoms“.

2. PREKĖS, KURIOMIS PAŽEIDŽIAMOS MUITINĖS UŽTIKRINAMOS INTELEKTINĖS NUOSAVYBĖS TEISĖS

Reglamente (ES) Nr. 608/2013 numatyta vykdyti užtikrinimo procedūras, kurios suteikia muitinėms galimybę imtis veiksmų dėl prekių, kuriomis, kaip įtariama, pažeidžiamos intelektinės nuosavybės teisės. Reglamente 2 straipsnyje išvardijamos muitinės užtikrinamos intelektinės nuosavybės teisės. Reglamentu (ES) Nr. 608/2013 nustatomos sąlygos ir procedūros, reglamentuojančios muitinės veiksmus tais atvejais, kai prekėms, kuriomis, kaip įtariama, pažeidžiama intelektinės nuosavybės teisė, yra arba turėjo būti taikomos muitinės priežiūros arba muitinio tikrinimo priemonės (1 straipsnio 1 dalis), nes muitinės procedūriniai įgaliojimai apima tik įgaliojimą nustatyti, ar prekės yra 2 straipsnio 7 dalyje apibrėžtos prekės, kuriomis, kaip įtariama, pažeidžiama intelektinės nuosavybės teisė.

Reglamente (ES) Nr. 608/2013 nenustatoma jokių kriterijų, pagal kuriuos būtų galima nustatyti, ar intelektinės nuosavybės teisė pažeista (10 konstatuojamoji dalis). Klausimas, ar intelektinės nuosavybės teisė pažeista, yra materialinės intelektinės nuosavybės srities teisės dalykas, o šią teisę aiškina kompetentingi nacionaliniai teismai ir Europos Sąjungos Teisingumo Teismas.

2.1. Prekės, įvežamos iš trečiųjų šalių neišleidžiant jų į laisvą apyvartą

Jei prekės į Sąjungos muitų teritoriją įvežamos neišleidžiant jų į laisvą apyvartą, atitinkamos intelektinės nuosavybės teisės gali būti pažeidžiamos tuo atveju, jei į Sąjungos muitų teritoriją patekusios prekės (pavyzdžiui, prekės, kurioms įforminta specialioji procedūra pagal Sąjungos muitinės kodeksą⁽¹⁾) arba dar net į ją nepatekusios prekės yra Sąjungos rinkoje vykdomo komercinio veiksmo, kaip antai pardavimo, siūlymo pirkti ar reklamos, objektas (šiuo klausimu žr. bylų *Philips/Nokia* 57 punktą⁽²⁾) arba kai iš dokumentų (pavyzdžiui, naudojimo instrukcijų) arba su prekėmis susijusios korespondencijos matyti, kad prekes numatoma nukreipti į Sąjungos rinką be teisių turėtojo leidimo.

Todėl, jei įtariama, kad prekėmis, įvežamomis iš trečiosios šalies neišleidžiant jų į laisvą apyvartą, yra pažeidžiama intelektinės nuosavybės teisė, kuri Europos Sąjungoje saugoma, pavyzdžiui, prekių ženklu, autorių ar gretutinėmis teisėmis, dizaino teise ar patentu, šios prekės gali būti laikomos prekėmis, kuriomis, kaip įtariama, pažeidžiama intelektinės nuosavybės teisė, jei esama įrodymų, kad jas ketinama parduoti Europos Sąjungoje. Tokie įrodymai gali būti faktai, rodantys, kad prekių parduota klientui Europos Sąjungoje, pasiūlyta jų pirkti arba jos reklamuojamos vartotojams Europos Sąjungoje (šiuo klausimu žr. bylų *Philips/Nokia* 78 punktą).

2.2. Prekės, įvežamos iš trečiųjų šalių neišleidžiant jų į laisvą apyvartą ir pažymėtos tapačiu arba iš esmės tapačiu prekių ženklu

Reglamente (EB) Nr. 207/2009 su pakeitimais, padarytais Reglamentu (ES) 2015/2424, ir Direktyvoje (ES) 2015/2436 numatyta, kad prekių ženklo, kuris įregistruotas Sąjungos lygmeniu kaip Europos Sąjungos prekių ženklas arba valstybės narės lygmeniu kaip nacionalinis prekių ženklas, savininkas taip pat turi teisę užkirsti kelią trečiosioms šalims, vykdant komercinę veiklą, įvežti į Sąjungą prekių neišleidžiant jų į laisvą apyvartą, jei tokios prekės įvežamos iš trečiųjų šalių ir be leidimo yra pažymėtos prekių ženklu, kuris yra tapatus tokioms prekėms įregistruotam prekių ženklui arba kurio pagal esminius požymius negalima atskirti nuo to prekių ženklo (toliau – prekės, pažymėtos tapačiu arba iš esmės tapačiu prekių ženklu), net jei tų prekių neketinama pateikti Sąjungos rinkai. Kaip paaiškinta Tarybos reglamento (EB) 2015/2424 15 konstatuojamojoje dalyje, tuo siekiama „sustiprinti prekių ženklų apsaugą ir efektyviau kovoti su klastojimu bei vadovaujantis Sąjungos tarptautiniais išipareigojimais Pasaulio prekybos organizacijos (toliau – PPO) sistemoje <...>“.

⁽¹⁾ 2013 m. spalio 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas (OL L 269, 2013 10 10, p. 1).

⁽²⁾ Sąjungtos bylos C-446/09 ir C-495/09.

Naujosios nuostatos dėl tvarkos, taikytinos prekėms, įvežamoms į Sąjungos teritoriją neišleidžiant jų į laisvą apyvartą ir pažymėtoms tapačiu arba iš esmės tapačiu prekių ženklu, taikomos, kaip nurodyta toliau.

Europos Sąjungos prekių ženklai

- Dėl Europos Sąjungos prekių ženklų pasakytina, kad 2016 m. kovo 23 d. įsigaliojo ir nuo tos pačios dienos yra taikomas Reglamentas (ES) 2015/2424 (4 straipsnis). Todėl muitinės nuo 2016 m. kovo 23 d. gali imtis veiksmų dėl prekių, įvežamų į Sąjungos muitų teritoriją iš trečiųjų šalių neišleidžiant jų į laisvą apyvartą ir pažymėtų prekių ženklu, kuris yra tapatus arba iš esmės tapatus ES prekių ženkliui.

Nacionaliniai prekių ženklai

- Dėl nacionalinių prekių ženklų pasakytina, kad 2016 m. sausio 12 d. įsigaliojo Direktyva (ES) 2015/2436 (56 straipsnis). Pagal Direktyvos (ES) 2015/2436 54 straipsnį valstybės narės turi iki 2019 m. sausio 14 d. pritaikyti nacionalinius prekių ženklų įstatymus ir kitus teisės aktus, kad įgyvendintų direktyvą. Tai reiškia, kad nacionalinių prekių ženklų atžvilgiu naujosios nuostatos dėl prekių, pažymėtų prekių ženklu, kuris yra tapatus arba iš esmės tapatus prekių ženkliui, įregistruotam valstybėje narėje, į kurią įvežamos tos prekės neišleidžiant jų į laisvą apyvartą, toje valstybėje narėje bus taikomos nuo tada, kai joje bus priimti ir įsigalios įstatymai ir kiti teisės aktai, būtini, kad būtų laikomasi direktyvos 10 straipsnio, o tai gali įvykti bet kada iki 2019 m. sausio 14 d. Todėl kiekvienos valstybės narės muitinė turėtų atidžiai sekti nacionalinės prekių ženklų srities teisės peržiūros eigą, kad žinotų, nuo kurios dienos jos turėtų taikyti su tranzitu susijusias nuostatas nacionalinių prekių ženklų atžvilgiu. Muitinė gali imtis veiksmų, susijusių su prekėmis, įvežamomis iš trečiųjų šalių neišleidžiant jų į laisvą apyvartą ir pažymėtomis prekių ženklu, kuris yra tapatus arba iš esmės tapatus nacionaliniam prekių ženkliui, nuo dienos, kurią toje valstybėje narėje įsigalios ir bus pradėtos taikyti nacionalinės nuostatos.

Savininko teisės, susijusios su prekėmis, pažymėtomis tapačiu arba iš esmės tapačiu prekių ženklu

Tarybos reglamento (EB) Nr. 207/2009 su pakeitimais, padarytais Reglamentu (ES) 2015/2424, 9 straipsnio 4 dalyje numatyta:

„ES prekių ženklu suteikiamos teisės

<...> 4. Nedarant poveikio savininkų teisėms, įgytoms iki ES prekių ženklo paraiškos padavimo dienos arba prioriteto datos, to ES prekių ženklo savininkas taip pat turi teisę uždrausti visoms trečiosioms šalims vykdant komercinę veiklą įvežti į Sąjungą prekes, jų neišleidžiant į laisvą apyvartą joje, kai tokios prekės, įskaitant pakuotę, įvežamos iš trečiųjų šalių ir be leidimo yra pažymėtos prekių ženklu, kuris yra tapatus tokioms prekėms įregistruotam ES prekių ženkliui arba kurio pagal esminius požymius negalima atskirti nuo to prekių ženklo. <...>“ (pabraukta papildomai)

Nacionaliniu prekių ženklu suteikiamos teisės

Direktyvos (ES) 2015/2436 10 straipsnio 4 dalis suformuluota panašiai, kaip ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 207/2009 su pakeitimais, padarytais Reglamentu (ES) 2015/2424, 9 straipsnio 4 dalis, – joje numatyta, kad įregistruoto nacionalinio prekių ženklo savininkas taip pat gali naudotis teisėmis, susijusiomis su prekėmis, kurios yra įvežamos į valstybės narės teritoriją neišleidžiant jų į laisvą apyvartą toje valstybėje narėje ir yra be leidimo pažymėtos prekių ženklu, kuris yra tapatus arba iš esmės tapatus įregistruotam nacionaliniam prekių ženkliui.

Pažymėtina, kad, remiantis šių naujų nuostatų formuluote ir atsižvelgiant į jų tikslą, prekių ženklo savininko teisės yra susijusios ne vien su prekėmis, pažymėtomis ženklu, kuris yra tapatus savininko įregistruotam prekių ženkliui (t. y. ženklu, kuriuo be jokių pakeitimų ar papildymų atkartojami visi saugomą prekių ženklo sudarantys elementai, arba ženklu, kuris, kaip visuma, nuo saugomo prekių ženklo skiriasi tiek nedaug, kad vidutinis vartotojas tų skirtumų gali nepastebėti, kaip apibrėžta Europos Teisingumo Teismo sprendime *LTI Diffusion SA*, 291/00).

Naujosios nuostatos taikomos ir prekėms, pažymėtoms ženklu, kurio pagal esminius požymius negalima atskirti nuo registruoto prekių ženklo.

3. PREKĖS, KURIOMIS, KAIP ĮTARIAMA, PAŽEIDŽIAMOS INTELEKTINĖS NUOSAVYBĖS TEISĖS. MUITINĖS VYKDOMAS INT UŽTIKRINIMAS

3.1. Tikrinimas ir sulaikymas

Pagal Sąjungos muitinės kodeksą (Reglamentas (ES) Nr. 952/2013) muitinė gali atlikti bet kokį ne Sąjungos prekių, įvežamų į Sąjungos muitų teritoriją, tikrinimą, kuris, jos manymu, yra būtinas⁽¹⁾. Šie tikrinimai turi būti proporcingi ir atliekami remiantis rizikos analizės kriterijais.

⁽¹⁾ 2013 m. spalio 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas, ypač jo 46 straipsnis.

Be bendros galimybės atlikti muitinį tikrinimą, muitinė pagal Reglamentą (ES) Nr. 608/2013 1 straipsnio 1 dalį taip pat yra kompetentinga sulaikyti prekes, kuriomis, kaip įtariama, pažeidžiama intelektinės nuosavybės teisė ir kurioms Sąjungos muitų teritorijoje yra arba turėjo būti taikomos muitinės priežiūros arba muitinio tikrinimo priemonės, visų pirma tais atvejais, kai:

- a) prekės deklaruojamos išleidimui į laisvą apyvartą, eksportui arba reeksportui įforminti;
- b) prekės įvežamos į Sąjungos muitų teritoriją arba iš jos išvežamos;
- c) prekėms įforminama specialioji procedūra.

Sprendimą sulaikyti prekes muitinė priima, jei esama pagrįstų požymių, kad tomis prekėmis pažeidžiamos intelektinės nuosavybės teisės.

Taikant prekių sulaikymo procedūrą, prekės yra sulaikomos, ir teisių turėtojui leidžiama susipažinti su konfidencialia informacija ir apžiūrėti atitinkamas prekes; galiausiai prekės gali būti sunaikintos, net jei oficialiai nenustatoma, ar buvo padarytas pažeidimas ⁽¹⁾. Ši procedūra apima daugiau nei vieną muitinės vykdomą tikrinimo veiklą.

3.2. Prekės, pažymėtos tapačiu arba iš esmės tapačiu prekių ženklu

Reglamento (ES) 2015/2424, kuriuo iš dalies keičiamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 207/2009, 15 konstatuojamojoje dalyje nurodyta:

„<...> siekiant sustiprinti prekių ženklų apsaugą ir efektyviau kovoti su klastojimu bei vadovaujantis Sąjungos tarptautiniais įsipareigojimais Pasaulio prekybos organizacijos (toliau – PPO) sistemoje, visų pirma pagal Bendrojo susitarimo dėl muitų tarifų ir prekybos (toliau – GATT) V straipsnį dėl tranzito laisvės, o generinių vaistų atveju – pagal 2001 m. lapkričio 14 d. Dohos PPO ministrų konferencijoje priimtą Deklaraciją dėl TRIPS sutarties ir visuomenės sveikatos, ES prekių ženklo savininkas turėtų turėti teisę uždrausti trečiosioms šalims vykdančioms komercinę veiklą įvežti į Sąjungą prekes neišleidžiant jų ten į laisvą apyvartą, kai tokios prekės įvežamos iš trečiųjų šalių ir be leidimo yra pažymėtos prekių ženklu, kuris yra tapatus arba iš esmės tapatus tokioms prekėms įregistruotam ES prekių ženklui; <...>.“

Reglamento (ES) 2015/2424, kuriuo iš dalies keičiamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 207/2009, 16 konstatuojamojoje dalyje ir Direktyvos (ES) 2015/2436 22 konstatuojamojoje dalyje nurodyta:

„<...> turėtų būti leistina užkirsti kelią teisės pažeidžiančių prekių įvežimui ir visų muitinių procedūrų taikymui joms, įskaitant tranzitą, perkrovimą, sandėliavimą, laisvąsias zonas, laikinąjį saugojimą, laikinąjį įvežimą perdirbti ar laikinąjį įvežimą, taip pat ir tuo atveju, kai tokių prekių neketinama pateikti Sąjungos rinkai. Vykdydamos muitinį tikrinimą muitinės turėtų naudotis Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 608/2013 nustatytais įgaliojimais ir procedūromis, <...>.“

Pagal Sąjungos ir nacionalinės prekių ženklų srities teisės aktus muitinė gali pagal Reglamentą (ES) Nr. 608/2013 sulaikyti prekes, kurios, kaip įtariama, yra prekės, pažymėtos tapačiu arba iš esmės tapačiu prekių ženklu, kai jos įvežamos į Sąjungos muitų teritoriją neišleidžiant jų į laisvą apyvartą ir neketinant jų pateikti Sąjungos rinkai. Laikoma, kad prekės, kurios, kaip įtariama, yra be leidimo pažymėtos tapačiu arba iš esmės tapačiu prekių ženklu, yra Sąjungos muitų teritorijoje, jei:

- joms įforminta laikinojo saugojimo procedūra,
- jos tranzitu vežamos iš vienos trečiosios šalies į kitą trečiąją šalį,
- joms įforminta saugojimo laisvojoje zonoje arba muitinės sandėlyje procedūra, kol kas neketinant jų pateikti ES rinkai arba trečiajai šaliai,
- joms įforminta laikinojo įvežimo procedūra,
- joms įforminta laikinojo įvežimo perdirbti procedūra.

⁽¹⁾ Žr. Reglamento (ES) Nr. 608/2013 17 ir 23 straipsnius.

Prieš sulaikydama prekes, kurios, kaip įtariama, yra be leidimo pažymėtos prekių ženklu, kuris yra tapatus arba iš esmės tapatus saugomam prekių ženklui, jei šių prekių neketinama pateikti ES rinkai, muitinė gali, vadovaudamasi Reglamento (ES) Nr. 608/2013 17 straipsnio 2 dalimi ir siekdama nesudaryti kliūčių teisėtai prekybai, apsvarstyti galimybę paprašyti sprendimo, kuriuo patenkinamas prašymas, adresato pateikti jai visą su prekėmis susijusią svarbią informaciją.

Sulaikiusi prekes, kurios, kaip įtariama, yra be leidimo pažymėtos prekių ženklu, kuris yra tapatus arba iš esmės tapatus saugomam prekių ženklui, ir kurių neketinama pateikti ES rinkai, muitinė turėtų užtikrinti, kad susijusiems asmenims (t. y. prekių turėtojui arba deklarantui ir teisių turėtojui) būtų nedelsiant pranešta apie sulaikymą.

Siekiant suderinti poreikį užtikrinti veiksmingą teisių į prekių ženklus užtikrinimą su būtinybe nesudaryti kliūčių laisvam teisėtoms prekybos srautui, naujosiomis prekių ženklų dokumentų rinkinio nuostatomis nustatyta, kad registruoto prekių ženklo savininkui suteikta teisė užkirsti kelią vien įvežti prekes į ES tam tikromis aplinkybėmis nustoja galioti tranzitu vežamoms prekėms, kurios, kaip įtariama, yra be leidimo pažymėtos tapačiu arba iš esmės tapačiu prekių ženklu ir kurias, kaip įtariama, ketinama pateikti trečiosios šalies rinkai. Ši teisė nustoja galioti, jei per procedūrą, pradėtą siekiant nustatyti, ar buvo pažeista teisė į registruotą prekių ženklą, prekių deklarantas arba turėtojas pateikia įrodymų, kad registruoto prekių ženklo savininkas neturi teisės uždrausti pateikti prekių šalies, kurioje yra prekių galutinė paskirties vieta, rinkai, nes toje šalyje atitinkamas prekių ženklas nėra saugomas.

3.3. Vaistai

Nors šiame pranešime nurodytuose Sąjungos teisės aktuose nėra pateikta konkrečių su vaistais susijusių taisyklių, Reglamente (ES) Nr. 608/2013 (11 konstatuojamojoje dalyje), Reglamente (ES) 2015/2424 (19 konstatuojamojoje dalyje) ir Direktyvoje (ES) 2015/2436 (25 konstatuojamojoje dalyje) nurodoma būtinybė sudaryti palankesnes sąlygas sklandžiam teisėtų vaistų tranzitui per ES.

2001 m. lapkričio 14 d. Dohos PPO ministrų konferencijoje priimtoje deklaracijoje dėl TRIPS sutarties ir visuomenės sveikatos numatyta, kad TRIPS sutartis turėtų būti aiškinama ir įgyvendinama taip, kad būtų remiama PPO narių teisė saugoti visuomenės sveikatą ir visų pirma sudaryti palankesnes sąlygas visiems gauti vaistų. Pagal deklaraciją ES ir jos valstybės narės yra tvirtai įsipareigojusios remti visas pastangas sudaryti palankesnes sąlygas gauti vaistų šalims, kurioms jų reikia.

Muitinės turi imtis visų tinkamų atsargos priemonių, kad užtikrintų, kad visi ir generiniai, ir ne generiniai vaistai ⁽¹⁾, kuriais prekiaujama teisėtai, galėtų būti vežami per Sąjungos muitų teritoriją ir nebūtų sulaikomi pagal Reglamentą (ES) Nr. 608/2013.

Todėl, jei nėra požymių, kad vaistai skirti ES rinkai, muitinė neturėtų jų sulaikyti tais atvejais, kai, pavyzdžiui, vaistų veikliosios medžiagos INN ⁽²⁾ yra panašus į ES registruotą prekių ženklą.

Todėl muitinės turėtų imtis visų atsargumo priemonių, kad vaistai nebūtų sulaikomi pagal Reglamentą (ES) Nr. 608/2013, išskyrus atvejus, kai jie skirti ES rinkai arba kai tos prekės yra pažymėtos prekių ženklu, kuris, kaip įtariama, yra tapatus arba iš esmės tapatus saugomam prekių ženklui, kaip apibrėžta šio pranešimo 2.2 dalyje.

3.4. Bendradarbiavimas su teisių turėtojais

Labai svarbu, kad muitinės iš teisių turėtojų gautų pakankamai svarbios informacijos, kad galėtų veiksmingai ir efektyviai atlikti rizikos analizę.

Todėl prašymą imtis veiksmų teikiantys teisių turėtojai turėtų visada ypač atidžiai atsižvelgti į įpareigojimą pateikti visą turimą informaciją, kuri gali padėti muitinei įvertinti atitinkamų teisių pažeidimo riziką.

⁽¹⁾ Pavyzdžiui, tik tranzitu per ES teritoriją vežami vaistai, kuriems ES teritorijoje taikoma patento teisė, jei nėra tinkamų įrodymų, kad labai tikėtina, kad tokie vaistai bus nukreipti į ES rinką.

⁽²⁾ Tarptautiniais nepatentuotais pavadinimais (INN) žymimos farmacinės medžiagos arba veikliosios vaistų medžiagos. Kiekvienas INN yra unikalus pasauliniu mastu pripažįstamas pavadinimas, kuris yra viešoji nuosavybė. Nepatentuotas pavadinimas dar vadinamas bendriniu pavadinimu. Informacija apie INN pateikiama Pasaulio sveikatos organizacijos interneto svetainėje <http://www.who.int/medicines/services/inn/innguidance/en/>.

Reglamento (ES) Nr. 608/2013 28 straipsnyje numatyta, kad tais atvejais, kai, *inter alia*, vėliau nustatoma, kad atitinkamomis prekėmis intelektinės nuosavybės teisė nebuvo pažeista, teisių turėtojas atsako už prekių turėtojo patirtą žalą.

Atsižvelgiant į Reglamente (ES) Nr. 608/2013 nustatytus griežtus terminus, teisių turėtojai turėtų užtikrinti, kad su prašymuose nurodytais kontaktiniais asmenimis būtų lengva susisiekti ir kad jie galėtų greitai atsakyti į muitinės pranešimus ir (arba) prašymus.
